

Nr 201.

Av herr Nylander, om höjning av tullen å kardbeslag.

Kardläderfabrikation här i landet påbörjades i Norrköping för 14 år sedan. Under världskriget hade insikt vunnits om betydelsen av att vår textilindustri erhöill möjlighet att inom landet täcka sitt behov av kardläder. Trots svåra konkurrensförhållanden har den svenska kardläderfabrikationen arbetat sig fram och är sedan många år väl rustad att fylla vår textilindustris behov. Företaget har även i viss utsträckning lyckats vinna avsättning på exportmarknaden.

I anledning av motion (II:111) infördes genom beslut av 1926 års riksdag en tull av 20 kronor för 100 kg för kardläder, vilken tull ännu gäller. Avsikten med denna tullsats var endast att kompensera den tullbelastning, som åvilade halvfabrikaten för kardläderfabrikationen, och utgör sålunda icke något egentligt tullskydd för den svenska fabrikationen utan endast en kompensations för direkta eller indirekta tullutlägg. Tullsatsen motsvarar också endast omkring 2 å 3 % av varuvärdet och torde vara den lägsta tullsats, som förekommer i något land med inhemsk kardläderindustri.

Den svenska kardläderfabrikens export har genom höga tullmurar, importrestriktioner och kontingenteringsbestämmelser, som i all synnerhet på senare tid införts i ett flertal länder, alltmer hindrats. Som exempel på tullsats i andra länder kan nämnas följande ungefärliga procentsatser:

U. S. A.	45 %	Belgien	16 %
Spanien	40 %	Italien	15 %
Frankrike	33 %	Tjeckoslovakien . . .	15 %
Polen	19—28 %	Schweiz	10 %
England	20 %	Danmark	7 ¹ / ₂ % (äger ej
Tyskland	16 %		någon inhemsk kardläderindustri).

Under det att exporten sålunda så gott som omöjliggjorts är bolagets hemmamarknad praktiskt taget helt öppen för utländsk konkurrens. Främst bland exportländerna till Sverige står Tyskland, vars kardläderfabriker förutom lägre arbetslöner än i Sverige även åtnjuta en hel del förmåner vid sina exportbemödanden i form av krediter till låga räntesatser m. m. Den fria konkurrensen på den svenska marknaden har medfört att de utländska kardläderfabrikerna här utbjuda sina exportöverskott till priser, som äro rent förlustbringande för det svenska företaget, och kardläderpriset i Sverige lär vara det lägsta i världen.

Det torde av det ovan anförda vara klart att läget måste bli synnerligen prekärt för en industri som denna, vars hemmamarknad helt prisgives åt utländsk konkurrens och vars export på allt sätt strypes. Driftsresultatet, som

på grund av svår konkurrens under hela bolagets tillvaro varit mindre tillfredsställande, har också under senaste tiden alltmer försämrats. För närvarande läser den svenska kardläderfabriken arbeta med så stora förluster, att företagets fortsatta tillvaro är äventyrad. Då såsom inledningsvis antydde kardläderfabrikation är en för den svenska textilindustrien viktig nyckelindustri och dess eventuella nedläggande därför måste anses synnerligen beklagligt, synes det angeläget att ett måttligt tullskydd införes till stöd för fabriken avsättning på hemmamarknaden.

I likhet med vad som gäller för maskindelar av olika slag synes tullen böra fastställas till ungefär 10 % av värdet, vilket motsvarar en viktull av ungefär 75 kronor för 100 kg. Detta tullskydd skulle bliva företaget en god hjälp i konkurrensen om hemmamarknaden och den mindre prisförhöjning, som härigenom skulle uppstå, synes icke böra verka avskräckande, alldenstund kardläderpriset i Sverige det oaktat torde komma att bliva lägre än i alla andra länder.

På grund av det ovan anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att tullsatsen för kardbeslag, tulltaxenummer 860 (stat. nr 1525) måtte höjas från nu gällande 20 kronor till 75 kronor för 100 kg.

Stockholm den 21 januari 1933.

Erik Nylander.
